

զանազան գրչափորձութիւնք, իսկ միւս երեսին հետեւալ ոտանաւորը.

«Ես Աքրահամ վարդապետս Բաղիշեցի
ելեալ փախստեամբ ի Վան գնացի,
ութն ամիս ես անդ կացի,
օր մի երբէք ոչ խնդացի,
թիւ ըն տարոյն երբ թուեցի.
ի կաճառէ լարմարեցի
զի այն քաղաքն չարեօք էր լի
զոր հաւատով մարդ չկալր մի,
որքան ես անդ ի շուրջ եկի,
ծաղիլ ուստէք ոչ գիտացի,
զի մարդ բարի ոչ գտանի:
յերկիրըն այն լոյժ խօսելի,
բայց միայն ոմն մանկագունի
լոր մեծատուն վերաձայնի
խօջալ մարխաս գեր գովելի,
անուն որդոյն միրզախանի,
սա եղե ինձ լոյժ սիրելի,
եղբալրագիր և նազելի,
հանց մեծարէր զիս ի պատուի,
մինչ օրըն վերջ պատուով էր, լի»

ՆԻՒԹԵՐ ԴՊՐՈՑԵԿԸՆ ՊԱՏՄՈՒԹԵԸՆ

ՏՓԽԻՍԻ ԵՒ ԵՐԵՒԱՆԻ ԹԵՄԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑԵՆԵՐԸ 1836 ԹՈՒԻՆ

Յովհաննէս Լ. կաթողիկոսը 1836 թ. օգոստ.
18 ին № 247 գրութեամբ ընդարձակ բացատրութիւններ է տալիս Վրաստանի պարոն կուսակալին, «ըից

արտեղ մենք առաջ ենք բերում այն կտորները, որոնք վերաբերում են հայոց թեմական դպրոցներին:

8. «Ըստ ալժմեան վիճակի գիտութեան Հոգևորականաց մերոց, ես հարկաւոր համարիմ առաւել քան զամենալին դարձուցանել զդիտաւորութիւն իմ լուսումնականութիւն նոցա, լորում ի ներկայս չեն ըստ ամենալինի կատարեալ հոգևորականք մեր մանաւանդ լայսկոյս Կովկասու, վասնորոյ և արժան համարիմք կարգել զհոգեոր դպրոցս լամենալին վիճակս Ուուսաստանի, որոց հոգևոր կառավարչացն լանձնել, ըստ զօրութեան 114. յօդուածոյն ալսորիկ բարձրագոյն կարգադրութեանն, զի նոքա նկատմամբ տարեկան արդեանց նոցա լանձնեալ վիճակացն, կառուսցեն ուր և լարմար համարեցին զհարկաւոր թիւս դպրոցաց, և պատրաստեցեն զմանըամասնեալ կանօնս վասն սահմանելոյ զընթացս ուսման և զամենալին ներքին կարգադրութիւնս դպրոցաց առի առաջի առնել զայն լուսաւորչական Հայոց Սիւն-Հողոսին Եջմիածնի:

9. Աստանօր հարկաւոր համարիմք ասել ինչ զուսումնարանէն Հայոց Թիֆլիզոյ որ լանձնեալ էր վերատեսչութեան առանձին կօմիտէտի կազմելոյ ի պատուաւոր անդամոց ազգիս մերոյ. ըստ ալսմ դատողութիւն իմ է, արձակել՝ զանդամս կօմիտէտին զկնի պահանջելոյն ի նոցանէ զօրինաւոր հաշիւ վեցամեալ տնտեսութեան նոցա, զվարժարանն դարձուցանել ի Հոգեոր Սէմինարիալ: Պահանջեալ նոյնպէս զհաշիւ և ի հոգեբարձուացն մահտեսի Կասպարին Վանեցւոյ, յաղագս օրինաւոր կարգադրելոյն նոցա զկտակեալ դրամսն համաձայն կամաց հանգուցելոյն:

10. Իսկ որովհետև կառավարիչ վիճակին Երևանու եմ ես, վասնորոյ և զտնօրէնութիւնս իմ վասն նորին լուսումնականութեան մասին կարգեմ աստանօր: Ի վի-

ճակին Երևանու առաւել յարմար համարիմք, կառուցանել զհոգևոր դպրոց մի լԵրևան քաղաքի, բաղկացեալ լերից դասատանց, լորում ուսուցեն զլեզուս հալոց, ուսուաց և պարսից և զալ գիտութիւնս ալսու դասաւորութեամբ։

11. ա. ղասատան։ Ուսուսցեն լոկ ընթեռնուլ և գրել հալերէն, ոռուերէն և պարսկերէն։

12. բ. ղասատան։ Հայերէն. քերականութիւն, քրիստօնէական վարդապետութիւն, պատմութիւն ազգալին, և եկեղեցական Հոգեոր երածցտական ուսանելիք։

13. Որուսերէն
Քերականութիւն, առաջին մասըն թուաբանութեան, պատմութիւն ուսուաց կալսերութեան, աշխարհագրութիւն նոյն կայսերութեան և բառագիտութիւն։

14. Պարսկերէն.

Սկզբունք քերականութեան նոցա և բառագիտութիւն։

15. զ. ղասատան։ Հայերէն. ճարտասանութիւն. թարգմանութիւն ի ուսուաց է հար։

16. Որուսերէն

Ճարտասանութիւն, թարգմանութիւն ի հալոց լեզուէ ի ուսու, երկրորդ մասն թուաբանութեան. ընդհանուր ազ-

գալին պատմութիւն։ Ընդհա-
նուր աշխարհագրութիւն։

17.

Պարսկերէն

Այլ գերազոյն ուսանելիք ըստ
լեզուի նոցա։ և թարգմանու-
թիւն ի պարսկց ի հալ, և ի
հայոց ի պարս լեզու։

Ս. ՆԵԶԱՐԵԱՆԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

Գիտնական բարեկամի իւրում Հօր Նփրեմայ Աս-
պետ վարդապետի

Ի Ս. Նազարեանց Խնդա՛լու՝

Զհարազատիդ ընկալեալ զնամակ գեղեցկաբան՝ որում
ի վաղուց հետէ ապաժոյժ սպասէի, այս ոչ առանց բալցը
համոզանաց սրաի ընթերցայ զայն, տեղեկացեալ ամենայն
պատճառաց՝ որոց եղեւ խափանարկուն ձեզ լինել ի պատաս-
խանատրութիւն իմոյս թղթոյ։ Ցաւ է ապաքէն հայրենասէր
մերոյս սրաի տեղեկանալ առ ի ձենջ՝ թէ Հայազնը մեր յա-
ռաջն յօժարամիտ առ օգտակարս, իսկ ի վերջն դանդաղ և
սառն՝ սակաւ ինչ ի լաւագունիցն յառաջ տանեն. խոստո-
վանիմ պարզամիտ՝ եթէ այդ արատ՝ վրդովեցուցիչ բարե-
սիրացն սրաի՝ է մի ի ժառանգականացն հայոց. զայդման-
սիրութենէ իմաստութեան առ նախնիս մեր՝ իշխանս և թա-
գաւորս՝ բանս բամբասանաց բազում առնէ արդէն քերթո-
ղահայրն մեր Մովսէս Խորենացի (գիրք ա. գլ. 8): Մի միայն
ծաղիկ և պարծանը հայկականս անուան՝ Հարք և վարդա-
պետք եկեղեցւոյ՝ զորոց տկանաւոր արգասեաց ի դպրու-
թեանս մասին կարէք ընթեռնուլ և յիմումս համառօտ տե-
սութեան հայոց դպրութեան ցդարն երեքտասաներորդ՝ շա-
րագրելու ի Ռուս լեզու՝ որոյ օրինակը երեք այս և հինգը
և վեցը և եօթն են առ ձեզ ի Պետերբուրգ։ Մեծամեծ
նպատակը կան առաջի աշաց իմոց. այլ ափսո՞ս՝ զի այսմ